

PRATS I CAMPS

Depressió a tres bandes

J. J. Pérez Benlloch –a l'esquerra–, Anselm Bodoque –al centre– i Rafael Castelló –a la dreta–, durant la taula redona organitzada per EL TEMPS.

Els partits progressistes valencians reculen a cada elecció. Encara els queda molt de camí per a recórrer, fins que no toquen fons?

RAFAEL CASTELLÓ: Cal interpretar el resultat del 7 de juny en el context europeu. La gent discerneix entre els diversos comicis. De fet, la distància entre populars i socialistes a Europa ha estat idèntica a la del País Valencià: 15 punts.

ANSELM BODOQUE: En efecte, cal comparar aquestes dades amb les de les anteriors europees, i queda clar que l'electorat conservador està molt més mobilitzat. Tan sols ha votat el 50% de l'electorat, però la tendència és clara: el PP ha guanyat per dissetena vegada consecutiva i creix la diferència entre dreta i esquerra.

J. J. PÉREZ BENLLOCH: No, no han estat unes eleccions europees. I al País Valencià, han estat en clau local com enlloc més. D'Europa, ningú no n'ha parlat.

R. CASTELLÓ: És clar que els polítics no en parlaven, però la gent sí que ha votat

El periodista J. J. Pérez Benlloch, el polític Anselm Bodoque i el sociòleg Rafael Castelló conversen sobre la mala situació que travessen els partits progressistes valencians.

en clau europea. Si no, no puc entendre l'elevada abstenció. L'errarem, si fem lectures locals. El problema és que la socialdemocràcia és absent dels processos de globalització, mentre la dreta cavalca sobre el capitalisme globalitzador.

J. J. P. BENLLOCH: Si fem una lectura general, ens tornarem bojós. Hem d'atendre què ha passat al País Valencià.

R. CASTELLÓ: El País Valencià forma part d'Europa, és en aquest context!

J. J. P. BENLLOCH: Això ens ha dit Rafael Blasco [conseller d'Immigració i Ciutadania valencià, cap de campanya del PP] en un article de premsa. Aquest

impostor, aquest convers, ha afirmat que "el PP ha parlat d'Europa en clau de Comunitat Valenciana". No hem caure en aquesta mentida: qui voleu enganyar? La qüestió que ens hem de plantejar és com hem arribat ací, i en aquest sentit val a dir que aquest país és molt més reaccionari que no ens pensàvem els anys 70. A més, del 1995 ençà, el PP tan sols ha practicat la política electoral. El PP, en arribar al poder, va decidir que no se n'aniria més. Va tenir la sort de fitxar Rafael Blasco, que era el gran electoralista del PSPV, i els ha fet veure com podien mantenir-se al govern. Aquest país és menfotista, i

l'esquerra és fragmentada: has de mirar amb lupa, per destriar-hi les catorze confessions que hi ha... I després hi ha el PSOE, el PSPV, que mai no ha estat pitjor. L'únic líder que deia coses assenyades, Joan Romero, van fulminar-lo en un moment de molta efervescència interna. Després de Romero, només han vingut ximplers. Bellíssimes persones, però ximplers del cul! I aquest últim... Sembla que haja fet un màster en ximpleria!

A. BODOQUE: Aquest és un dels problemes de l'esquerra: no és una qüestió de persones.

—**El resultat hauria diferit molt, amb una participació del 75%?**

R. CASTELLÓ: Al País Valencià, no. A Espanya, sí.

A. BODOQUE: Ací el problema és que el PP, de cada 100 electors que hi ha censats, n'ha fidelitzats 35. Tenint en compte l'abstenció tècnica del 20%, el PP parteix amb prop del 50% del cens a favor. Només que hi haja una mínima abstenció de l'altre costat, ja ho tenen fet: majories brutals. Certament, ni els anys 80, aquest no era un territori progressista. Ací el vot de la dreta sempre ha estat molt alt. Sobre el cens electoral, el vot a l'esquerra ha baixat des del 1983... Fins i tot quan el PSOE recupera la majoria absoluta el 1991, l'esquerra baixa sobre el cens.

J. J. P. BENLLOCH: El problema és que ací ha desaparegut la classe mitjana, fins i tot el proletariat és avui una classe mitjana bé... Tothom té un pis hipotecat i un cotxe, tothom té alguna cosa a conservar.

A. BODOQUE: Del 1993 ençà, el panorama és bastant estable, amb un matís important: els joves, majoritàriament, voten PP. I ara, per què no es percep la crisi? Perquè la gent mira cap a Madrid. Cal afegir, a més, que aquest és un estat federal en la despesa i centralista en la recaptació d'ingressos. El ciutadà no té la cultura de diferenciar qui n'és el responsable real, acusa qui té més poder, en aquest cas Madrid. Ací el PSOE no tindrà opcions de governar fins que el PP no mane a Madrid. Si Zapatero no haguera guanyat el 2004, el 2007 ací potser hi hauria hagut canvi. El culpable de tot és Zapatero, segons el PP valencià, que practica un victimisme fals molt reeixit.

J. J. P. BENLLOCH: No hi ha un sol motiu que explique el gran fracàs de l'es-

querra: la corrupció, els mitjans de comunicació... Amb quins mitjans compta l'esquerra, al País Valencià? *El País i Público* —que no té ni corresponsal—, res més. Per no parlar de les televisions... A més, l'esquerra està desfeta.

—**I davant d'això, un PP erigit en "l'únic partit que defensa els interessos dels valencians", fins al punt que diu al PSPV que ha d'escollir "entre ser socialista o ser valencià".**

J. J. P. BENLLOCH: Això mateix! Sentint aquestes coses, per primera vegada he arribat a dir: "A la merda el País Valencià!" M'entren ganes d'emigrar a Noruega o a Islàndia!

A. BODOQUE: El nacionalisme i l'esquerra valenciana en general haurien de plantejar-se primer de tot qui representa. Per això calen dues coses: presència social i presència territorial. Esquerra Unida i Iniciativa, per exemple, tenen ben poca presència social. El Bloc, amb una mica més de presència territorial, no presenta candidatura local a més de la meitat dels municipis valencians, i ja fa trenta anys que tenim democràcia! S'ho han de fer mirar, perquè aquesta és la seua única àrea d'acció política.

R. CASTELLÓ: És cert, però en tot cas el Bloc presenta candidatures a municipis que representen més del 80% de la població valenciana, i obté allò que obté...

J. J. P. BENLLOCH: Trenta anys!

A. BODOQUE: Sí, trenta anys, ja han tingut prou temps d'arribar a tothom, no n'hi ha prou de culpar el bipartidisme. Si aquest país no haguera rebut la immigració dels anys 60, electoralment potser s'assemblaria molt a Galícia, amb un vot conservador alt però amb un Bloc que es mouria entre el 10% i el 15%. La immigració representa el 40% de la població. Això a banda, el Partit Socialista va tenir molt de poder massa prompte i ha patit guerres civils molt cruentes. A l'esquerra, en general, hi predomina el sectarisme i una enorme capacitat de descapitalitzar-se. I és clar, si no amplies el teu espectre, el redueixes...

J. J. P. BENLLOCH: No oblideu una cosa: Lerma no va perdre per culpa seua, el defenestraren allà, per la política de Felipe i les malifetes de Guerra ací. Va fer bons equips de govern, sobretot a l'inici, però no va plantar cara a Madrid.

R. CASTELLÓ: A parer meu, el sistema constitucional espanyol és incapaç

d'acompanyar el progrés de la societat, no genera idees noves ni creativitat. És un sistema d'autoreproducció, controlat per tres o quatre persones de les cúpules dels dos grans partits i amb l'ajuda dels diversos poders, inclòs el mediàtic. Com que no hi haurà canvis en aquest sentit, cal ajustar cada estratègia a cada territori. Catalunya no és igual que el País Valencià, per exemple.

J. J. P. BENLLOCH: Jo voldria introduir al col·loqui la sensibilitat de la societat valenciana envers la corrupció. Fabra ha dit que "als valencians no els importa si Camps i jo som culpables". Passa com a la comunitat de Madrid, la corrupció no es penalitza. En el nostre cas, diria que és perquè no s'ha explicat prou bé la relació entre els vestits i el fons de la corrupció.

A. BODOQUE: Els vestits únicament en són l'anècdota...

J. J. P. BENLLOCH: Exactament! El PP ha sabut amagar la relació entre els regals i la presumpta corrupció, és a dir, l'adjudicació de contractes per valor de 8 milions i mig d'euros a tota la trama. Qualsevol persona assenyada, però, pensa: "Per dues jaquetes..."

—**Posem per cas que tothom coneguera bé aquests lligams. Això tindria cap efecte a les urnes?**

J. J. P. BENLLOCH: Una televisió com cal, que explique amb imatges què passa, canvia l'opinió de la gent. Pots passar de ser una víctima a ser un poca-vergonya.

A. BODOQUE: Jo no pense així. No hi ha res més escandalós i estès socialment que el cas Fabra a Castelló... I no afecta. Als països de tradició catòlica, la corrupció castiga molt més l'esquerra que no la dreta. El sistema polític actual em recorda el de la Restauració i el sistema vuitcentista. A Espanya tenim una tradició autoritària, molt poc liberal i exigent, molt poc de retre comptes. Entres a les webs institucionals i veus què pensen fer, però no què han fet. Això és impensable a França. Tenim un sistema molt centralista, on poques mans controlen molt de poder, i hi ha una doble moral: a l'esquerra, als *nou-rics*, no se'ls perdonen coses que sí que es perdonen a la dreta. A més, el poder judicial és molt decantat cap a la dreta.

R. CASTELLÓ: Hi estic d'acord. Hi ha la tendència a perdonar els teus i no els altres. L'Església Catòlica hi té molt a veure, el nacionalcatolicisme és molt an-

PRATS I CAMPS

PRATS I CAMPS

PRATS I CAMPS

J. J. Pérez Benlloch:
“Alarte no pot evolucionar ni intel·lectualment ni humanament”

terior a Franco. D'ací ve la doble moral i la possibilitat de confessar-te. La cultura del nord, en canvi, no et permet això.

—**Parlem d'aspectes concrets. Alarte és coresponsable del pèssim resultat que ha obtingut el PSPV-PSOE?**

J. J. P. BENLLOCH: Sí, sí, sí. No ha estat l'autor de l'assassinat, però sí un col·laborador necessari. Des que és al poder, s'ha inhibit sempre. No ha resolt la qüestió orgànica, a la campanya només ha fet compareixences minoritàries, ha confiat que el salvara la providència. Del PSPV, les úniques notícies vénen de les Corts, gràcies a un xic socialdemòcrata de dretes que vol fer el *sorpasso* al PP.

A. BODOQUE: No se'l pot responsabilitzar de tot el resultat, però sens dubte que ha estat un bon avís. Les urgències de l'esquerra encara l'afebleixen més. Cal pensar a llarg termini... La tendència és clara, però pot canviar-se. Ha de fer política, això sí.

R. CASTELLÓ: A moltíssimes meses electorals no hi havia cap interventor del PSOE, però sí dos del PP. Hi ha una responsabilitat organitzativa clara. L'aviació no guanya la guerra si la infanteria no treballa per baix. Si tens un bon producte però no botigues on poder vendre'l... El colze a colze aporta molts vots.

J. J. P. BENLLOCH: Incomprensiblement, el PSOE no s'ha mobilitzat gens! Han fet sopars on anaven els mateixos.

Anselm Bodoque:
“Ací el PSOE no podrà governar fins que el PP no mane a Madrid”

—**Darrerament s'ha parlat d'un tomb a la dreta d'alguna esquerra. El 7J farà repensar aquesta estratègia o dominarà la síndrome d'Estocolm?**

J. J. P. BENLLOCH: Tinc clar que no canviarà res. Perquè això passara, haurien de canviar algunes persones. Alarte, ja el coneixem, però: ni intel·lectualment ni humanament no pot evolucionar! Ja s'ha fet un nom i un prestigi... i un sou! Ara ha fet igual: de moment s'ha posat 7.000 euros de sou, que no està gens malament. És que no va dir res de res, en tota la campanya! Res! I mireu que l'esquerra té coses a denunciar, ací!

A. BODOQUE: Potser perquè l'esquerra va tocar poder ràpid, avui pateix *institucionalitis*, i l'afecta. Però la reconquesta social no la farà en un dia, que s'obliden de les presses... Alguns no arribaran al poder i hauran de sacrificar-se.

J. J. P. BENLLOCH: A més, l'economia institucional és al servei del PP. Això dificulta molt les coses. Sobretot quan el PSPV no té ganes de competir.

R. CASTELLÓ: “Els socialistes van xafar moqueta massa prompte, i ara no volen tacar-se les sabates”, diu un amic meu. Cal molta feina, no hi haurà canvis a curt termini. Caldrà molta feina grisa i molta generositat dels polítics. Hi estan disposats, els líders de l'esquerra?”

J. J. P. BENLLOCH: Ací tenim dreta per sempre més.

Rafael Castelló:
“El sistema constitucional espanyol no genera idees ni creativitat”

A. BODOQUE: Per sempre no, home! Jo sóc tremendament optimista i...

J. J. P. BENLLOCH: ...Quina edat tens?

A. BODOQUE: 50.

J. J. P. BENLLOCH: Potser ho veuràs, sí.

A. BODOQUE: Cal formar gent que en deu anys es trobe en condicions d'arribar al poder, i això costa molt. A més, cal reinventar el discurs de l'esquerra.

—**Ací hi ha qüestions de democràcia bàsica que no funcionen bé: control de Canal 9, límit electoral elevadíssim, propaganda amb diners públics, ús de les institucions... Per què l'esquerra no ho transmet a la ciutadania?**

A. BODOQUE: Per la llarga tradició autoritària, la nostra cultura democràtica és molt feble. La gent no és exigent. Calen noves fórmules de comunicació.

R. CASTELLÓ: Ací preval la feina ben feta? És clar que no!

J. J. P. BENLLOCH: Aquest és un país de ganduls i d'especuladors. El PP, per acabar-ho d'adobar, és un partit desvergonyit, deshonrat! Menysprea l'esquerra cada dia! La situació és molt més greu que no sembla. Hi ha un monopoli polític com no hi ha hagut del 1975 ençà.

R. CASTELLÓ: L'actuació del PP és vergonyosa. No hi ha respecte pel contrari.

A. BODOQUE: La democràcia no és tan sols votar... A les dictadures, votaven.

Víctor Maceda